

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 23.08.1973, sp. zn. 1 Tz 46/73, ECLI:CZ:NS:1973:1.TZ.46.1973.1

Číslo: 23/1974

Právní věta: Doručování písemností, které se doručují do vlastních rukou, nelze provádět telegraficky.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 23.08.1973

Spisová značka: 1 Tz 46/73

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Doručování

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60 odst. 3 141/1961 Sb. § 60 odst. 1
§ 233 odst. 2
§ 63

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 23/1974 sb. rozh.

Doručování písemností, které se doručují do vlastních rukou, nelze provádět telegraficky.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 23. 8. 1973 sp. zn. [1 Tz 46/73](#).)

Rozsudkem okresního soudu v Mělníku ze dne 29. 10. 1968 sp. zn. 2 T 128/68, který nabyl právní moci dnem 14. 11. 1968, byl J. M. uznán vinným trestným činem neoprávněného užívání věci z majetku v socialistickém vlastnictví podle § 133 odst. 1 tr. zák. spáchaný tím, že dne 4. 8. 1968 v Horních Počáplech bez povolení odjel autojeřábem n. p. Teplické strojírny směrem na obec Bechlín, kde havaroval a způsobil škodu ve výši 1855 Kčs, a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon mu byl podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu 3 roků.

Usnesením téhož soudu ze dne 14. 11. 1972 sp. zn. 2 T 128/68 byl podle § 60 odst. 1 tr. zák. nařízen výkon uvedeného trestu.

Stížnost, kterou odsouzený J. M. podal proti tomuto usnesení, byla zamítnuta usnesením krajského soudu v Praze ze dne 3. 1. 1973 sp. zn. 6 To 543/72.

Proti usnesení krajského soudu v Praze ze dne 3. 1. 1973 podal stížnost pro porušení zákona generální prokurátor ČSR. Ve stížnosti namítá, že krajský soud v Praze porušil zákon v ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř., když řádně nepřezkoumal řízení, které předcházelo rozhodnutí okresního soudu v Mělníku ze dne 14. 11. 1972 sp. zn. 2 T 128/68, neboť jinak by musel zjistit, že okresní soud v řízení předcházejícím jeho usnesení porušil zákon v ustanovení § 233 odst. 2 tr. ř. Generální prokurátor ČSR proto navrhl, aby usnesení krajského soudu v Praze ze dne 3. 1. 1973 a usnesení okresního soudu v Mělníku ze dne

14. 11. 1972 bylo po vyslovení porušení zákona zrušeno podle § 269 odst. 2 tr. ř. a aby bylo dále postupováno podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR shledal, že usnesením krajského soudu v Praze byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Z obsahu trestného spisu vyplývá, že okresní soud v Mělníku stanovil referátem ze dne 10. 11. 1972 den veřejného zasedání na 14. 11. 1972 na 7.45 hod., že dal příkaz k vyrozumění okresního prokurátora a k předvolání obviněného J. M. telegramem. V témž referátě uložil soudní kanceláři, aby vyrozuměla NVÚ v Rýnovicích, že účast obviněného J. M. ve veřejném zasedání dne 14. 11. 1972 není nutná.

Podle úředního záznamu na čl. 59 trest. spisu sdělil poštovní úřad v Mělníku, že telegram NVÚ byl doručen 10. 11. 1972 ve 14.05 hod. a že telegram převzala sekretářka NVÚ Rýnovice.

V protokole o veřejném zasedání ze dne 14. 11. 1972 je uvedeno, že se obviněný J. M. nedostavil a že doručení je u něho vykázáno dnem

10. 11. 1972. V témž protokole je zápis o usnesení, že veřejné zasedání bude provedeno v nepřítomnosti obviněného J. M.

Pod č. l. 60 trestního spisu je založen telegram, ve kterém obviněný J. M. mimo jiné sdělil okresnímu soudu, že mu byla doručena obsílka k veřejnému zasedání a že žádá, aby byl „k soudu předveden“. Tento telegram je ze 14. 11. 1972.

Podle § 233 odst. 2 tr. ř. stanoví předseda senátu den veřejného zasedání tak, aby osobě, která může být dotčena rozhodnutím, zbývala od doručení předvolání k veřejnému zasedání aspoň pětidenní lhůta k přípravě. Předvolání podle § 233 odst. 2 tr. ř. je procesní úkon, kterým soud zařizuje přítomnost obviněného ve veřejném zasedání (tedy u jiného procesního úkonu). Předvolání se děje písemnou formou a doručuje se obviněnému vždy do vlastních rukou (§ 63 odst. 3 písm. a) tr. ř.). Nelze proto předvolání provádět telegraficky; jde o závažný procesní úkon, od jehož provedení běží důležitá procesní lhůta. Doručení předvolání musí osoba, které se doručuje, vždy vlastnoručně potvrdit. To platí i pro doručení zásilek do vlastních rukou podle § 63 odst. 1 tr. ř. osobám, které se v době doručování nacházejí v nápravně výchovných ústavech, jako tomu bylo v daném případě. Jiný postup než ten, který je stanoven pro předvolání předpisy trestného řádu, nelze volit ani v případě, kdy hrozí uplynutí lhůty uvedené v § 60 odst. 3 tr. zák. Pokud tedy okresní soud v Mělníku volil způsob předvolání telegramem a provedl veřejné zasedání dne 14. 11. 1972, aniž měl obviněným J. M. vlastnoručně potvrzeno, že obdržel předvolání do vlastních rukou a kdy, nemohl veřejné zasedání dne

14. 11. 1972 konat. Zjištění okresního soudu v protokole o veřejném zasedání, že obviněnému J. M. bylo (telegrafické) předvolání doručeno 10. 11. 1972 a že se nedostavil, není objektivní, protože ze záznamu na č. l. 59 trestního spisu je patrné, že dne 10. 11. 1972 ve 14.05 hod. převzala telegram sekretářka NVÚ a nikoliv obviněný J. M. I kdyby však zjištění okresního soudu v protokole o

veřejném zasedání bylo správné, počala pětidenní lhůta k přípravě běžet obviněnému J. M. se zřetelem na ustanovení § 60 odst. 1 tr. ř. teprve

11. 11. 1972. Zkrácení pětidenní procesní lhůty je podle § 233 odst. 2 druhá věta tr. ř. možné jen se souhlasem toho, v jehož prospěch je lhůta dána, tedy v daném případě bylo možné jen se souhlasem obviněného J. M. Tento souhlas okresní soud v Mělníku však neměl a ani z tohoto důvodu proto nemohl konat veřejné zasedání dne 14. 11. 1972.

Ustanovení § 233 odst. 2 tr. ř. slouží k zabezpečení práva obviněného na obhajobu. I rozhodování o tom, zda trest odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen, se podle § 60 odst. 1 tr. zák. vykoná, je rozhodováním závažným, a je proto třeba obviněnému umožnit účast na veřejném zasedání, zejména žádá-li o takovou účast, jak tomu bylo v daném případě.

Tato účast nebyla možná, protože okresní soud v Mělníku telegraficky vyrozuměl též NVÚ Rýnovice, že účast obviněného na veřejném zasedání není nutná.

Z toho, co bylo uvedeno, plyne, že okresní soud v Mělníku v řízení, které předcházelo jeho usnesení ze 14. 11. 1972, porušil závažným způsobem procesní předpisy. Tuto procesní vadu měl a mohl v rámci přezkumné činnosti podle § 147 odst. 1 písm. b) tr. ř. zjistit krajský soud v Praze jako soud odvolací a vyvodit z takového zjištění důsledky. Pokud tak neučinil, porušil zákon v ustanovení § 147 odst. 1 písm. b) tr. ř.